

היום!

ט אתם נצבים היום כלכם, לפני יהוה אלהיכם: ראשיכם שבטיכם, זקניכם ושטריכם, כל איש ישראל. י טפכם נשיכם--וגר, אשר בקרב מחניך: מחטב עץ, עד שאב מימיך. **יא** לעברך, בברית יהוה אלהיך-- ובאלתו: אשר יהוה אלהיך, פרת עמך היום.

פרק ל

יא כי המצוה הזאת, אשר אנכי מצוה היום--לא נפלאה היא ממך, ולא רחקה היא. **יב** לא בשמים, הוא: לאמר, מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו, וישמענו אתה, ונעשנה. **יג** ולא מעבר לים, הוא: לאמר, מי יעבר לנו אל-עבר הים ויקחה לנו, וישמענו אתה, ונעשנה. **יד** כי-קרוב אליך הדבר, מאד: בפיך ובלבבך, לעשותו. {ס}

טו ראה נתתי לפניך היום, את-החיים ואת-הטוב, ואת-המוות, ואת-הרע. **טז** אשר אנכי מצוה, היום, לאהבה את-יהוה אלהיך ללכת בדרכיו, ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו; וחיית ורבת--וברכך יהוה אלהיך, בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה. **יז** ואם-יפנה לבבך, ולא תשמע; ונדחת, והשתחית לאלהים אחרים--ועבדתם. **יח** הגדתי לכם היום, כי אבד תאבדון: לא-תאריכון ימים, על-האדמה, אשר אתה עבר את-הירדן, לבוא שמה לרשתה. **יט** העדתי בכם היום, את-השמים ואת-הארץ--החיים והמות נתתי לפניך, הברכה והקללה; ובחרת, בחיים--למען תחיה, אתה וזרעך.

רש"י

אתם נצבים היום כלכם –מלמד שכינסם לפני הקב"ה ביום מותו להכניסם בברית.

דבר אחר: לפי שהיו יוצאין מפרנס לפרנס – ממשה ליהושע, לפיכך עשה אותם מצבה לזרזם. וכן עשה יהושע, וכן שמואל: התיצבו ואשפטה אתכם (שמואל א י"ב:ז), (כשיצאו מידו ונכנסו לידי שאול).

שפת אמת תרל"ג

הקדים אתם נצבים לפ' תשובה. שהראה מרע"ה לבנ"י כח התשובה כי בנ"י הי' אז בעלי תשובה כי במעמד הר סיני הי' הרצון להיות בבחי' צדיקים גמורים ושלא יהי' דרך אחר כלל. ואחר החטא שחזרו בתשובה נכנסו בברית ואלה וניתן ב' דרכים ברכה וקללה. ומ"מ אתם נצבים כו' כולכם לפני ה' שנתקבלו ביתר עוז. ואחז"ל במקום שבע"ת עומדין אין צ"ג יכולין לעמוד ומקשין ע"ז

תרנ"ח

בפסוק א"נ היום. בכ"מ שכל בתורה היום הוא בכל יום. לעברך בברית ה'. וא"כ שיש לבנ"י קשר וברית בה' כמו שהוא ית' ה' הוה ויהי' כן יש לבנ"י חלק באחדות והתחדשות. והם למעלה מן הזמן בכח זה הברית. וצריך כל אדם לעורר זאת ההתחדשות בכל יום בכח הבריתות. וז"ש כי המצוה כו' אנכי מצוה היום לא נפלאה היא ממך כו'. פי' זה הציוי המתחדש בכל יום א"כ הוא למעלה מן הזמן. מ"מ לא נפלאה הוא. בפיך ובלבבך לעשותו הם ברית הלשון וברית המעור מאחר שנק' בריתות א"כ הם למעלה מן הטבע כנ"ל. ובאמת ע"י כל מצוה יכולין להתדבק בזה השורש. אבל המצות שנק' בריתות הם עיקר כחן של ישראל. לכן כ' לא נפלאה הוא ממך דווקא אבל מכל הברואים הוא נפלא ורחוק מאחר שהם תוך הטבע כנ"ל. לכן יש ב' אותות בכל יום ברית מילה ותפילין מילה ושבתי. מלה ברית המעור. ותפילין כח הדיבור כמ"ש רש"י טוטפת מלשון הטף אל דרום. וכמ"ש למען תהי' תורת ה' בפיך. וכן שבת סהדותא איקרי ובו נפתח פיהן של ישראל בתורה וזה קריאת התורה בשבת. וצריכין להתחזק בכח השבת ומכ"ש. בשבת זה שהוא שבת האחרון של השנה. ואיתא אלו משמרין בנ"י שבת א' או ב' שבתות מיד הם נגאלין ועכ"פ בשבת שבסוף השנה צריכין לדבק בו. וגם בשבת שבתחילת השנה החדשה.

לקוטי מוהרן רעב

רעב - היום אם בקולו תשמעו

היום אם בקולו תשמעו (תהלים צ"ה) זה כלל גדול בעבודת השם שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום הן בעסק פרנסה והצטרכותו צריך שלא יחשב מיום לחברו כמוכא בספרים וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה כי קשרוצין לקנס בעבודת ה' נדמה להאדם כאלו הוא משא כבד ואי אפשר לו לשא משא כבד קזו אבל קשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום לאמר מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה ובכח קראוי וכיוצא בזה בשאר העבודות כי אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי היום אם בקולו תשמעו, היום דיקא, והבן.